

گلیم یکی از انواع صنایع دستی زیراندازی و پوششی است که از ابریشم، موی بز، پشم گوسفند و یا دیگر چهارپایان اهلی بافته میشود. گلیم به شکل سنتیاش، معمولاً برای پوشاندن زمین، دیوار و یا رواندازی برای حیوانات باربر استفاده میشود ولی امروزه به عنوان یک پوشش مدرن برای خانههای شهری نیز خریداری میشود.

این فرش در زبان فارسی نامهای مختلفی دارد. گلیم در افغانستان، گیلیم در اوکراین، بداس در قفقاز، لیاط در سوریه و لبنان، چیلیم در رومانی و همچنین کیلیم در ترکیه و لهستان و مجارستان و عربستان از جمله نامهای متفاوت آن است.

رنگهای استفاده شده در گلیم سنتی گیاهی هستند. گاهی گلیمها را برای جلوه بیشتر و کهنه شدن رنگ، با چای و پوست گردو شستشو میدهند.

گلیم در سایزهای مختلفی به شکل مستطیل بافته میشود از قبیل:

۱۰۰×۷۰ سانتیمتر
۱۵۰×۱۰۰ سانتیمتر، که به ذرع و نیم مشهور است و متداول ترین اندازه است.
۳×۲ متر

× ۴×۳ متر
× و کنارهها

تفاوت گلیم با فرش در چندین مساله و بصورت عمده در نحوه بافت و اندازههاست. گلیم نقشه ندارد و در اصطلاح به صورت حسی بافته میشود و به ندرت در اندازه بزرگ تر از ۳ متر در ۴ متر مشاهده میشود. اندازههای سنتی گلیم بر اساس ابعاد چادرهای عشایری که آنها را میبافتند شکل گرفتهاست.